

PERA

20 KASIM / NOVEMBER
1 ARALIK / DECEMBER
2013

PERA MÜZESİ FILM ETKİNLİKLERİ

Pera Film; Institut français ve İsrail Başkonsolosluğu işbirliğiyle Vatan ve Sürge: Amos Gitai Sineması programını sunuyor. Gitai'nın yedi filminin yer aldığı program kapsamında 30 Kasım Cumartesi günü saat 16:00'da ünlü yönetmenle de bir söyleşi gerçekleştirilecek.

2000 yılında Cannes'da gösterilen filmi *Kippur*'la ünlenen İsraili yönetmenin, filmleri büyük oranda kişisel deneyimlerine dayanıyor; Yom Kippur savaşı ve İsrail'in diğer tarihsel olayları gibi... Gitai süper-8mm kamerasıyla kısa deneyel filmler yapmaya, mimarlık eğitimi alırken başlıdı. 1973'te Yom Kippur savaşında askerlik yaparken kamerası da yanındaydı, cephede film çekme deneyiminden, çağdaş İsrail, anti-Semitizm ve sınırların değişken doğası üzerine çalışma tutkusunu doğdu. Kariyerinin ilk döneminde Gitai, İsrail televizyonu için tartışmalı belgeseller yaptı, bunlar arasında Kudüs'te bir evin yıllar içinde siyaset nedenlerle geçirdiği değişimleri ele alan *House* (Ev, 1980) ve İsrail'in Batı Şeria'yı işgal etmesini anlatan *Field Diary* (Savaş Günlüğü, 1982) sayılabilir. Amos Gitai belgesel film yapımlığını sınırlarını, kaydettiği değişken gerçeklikler kadar değiştirebilecek olan bir dizi belgeselle genişletti.

Bugün Gitai'nın sanatı derin bir olgunluk düzeyine ulaşmış durumda; yönetmen olarak sahip olduğu zengin kariyer boyunca ilgilendiği temaların peşinden, fotoğraf gibi başka disiplinlerde de gitmeye sürüyor. Çektiği görüntüler, kişisel ve kolektif bellek arasında gidip geliyor. O anın tüm duygularını içeren görüntüler, bir tür doğaçlama özyaşamöyküsü ve geriye bakıldığından, paylaşılmış bir gerçekliğin tanıklığını yapıyorlar. Yapıtının tutarlılığı ve evrimi, kullandığı medyanın çeşitliliğinde de açıkça görülebiliyor ve bu çeşitlilik, birleştirici unsuru esasen biyografik olan karmaşık bir mozaik oluşturuyor. Yapıtlarıyla ilgili büyük retrospektifler Paris, Centre Pompidou'da, New York, Museum of Modern Art (MoMA) ve Lincoln Center'da, Londra, British Film Institute'ta gösterildi.

Pera Film in collaboration with the Institut français and the Consulate General of Israel present the program Homeland and Exile: Cinema of Amos Gitai. The program, which showcases seven films by Gitai, also presents the unique opportunity of a Masterclass with the famous director.

Pera Film; Institut français ve İsrail Başkonsolosluğu işbirliğiyle Vatan ve Sürge: Amos Gitai Sineması programını sunuyor. Gitai'nın yedi filminin yer aldığı program kapsamında 30 Kasım Cumartesi günü saat 16:00'da ünlü yönetmenle de bir söyleşi gerçekleştirilecek.

2000 yılında Cannes'da gösterilen filmi *Kippur*'la ünlenen İsraili yönetmenin, filmleri büyük oranda kişisel deneyimlerine dayanıyor; Yom Kippur savaşı ve İsrail'in diğer tarihsel olayları gibi... Gitai süper-8mm kamerasıyla kısa deneyel filmler yapmaya, mimarlık eğitimi alırken başlıdı. 1973'te Yom Kippur savaşında askerlik yaparken kamerası da yanındaydı, cephede film çekme deneyiminden, çağdaş İsrail, anti-Semitizm ve sınırların değişken doğası üzerine çalışma tutkusunu doğdu. Kariyerinin ilk döneminde Gitai, İsrail televizyonu için tartışmalı belgeseller yaptı, bunlar arasında Kudüs'te bir evin yıllar içinde siyaset nedenlerle geçirdiği değişimleri ele alan *House* (Ev, 1980) ve İsrail'in Batı Şeria'yı işgal etmesini anlatan *Field Diary* (Savaş Günlüğü, 1982) sayılabilir. Amos Gitai belgesel film yapımlığını sınırlarını, kaydettiği değişken gerçeklikler kadar değiştirebilecek olan bir dizi belgeselle genişletti.

Bugün Gitai'nın sanatı derin bir olgunluk düzeye ulaşmış durumda; yönetmen olarak sahip olduğu zengin kariyer boyunca ilgilendiği temaların peşinden, fotoğraf gibi başka disiplinlerde de gitmeye sürüyor. Çektiği görüntüler, kişisel ve kolektif bellek arasında gidip geliyor. O anın tüm duygularını içeren görüntüler, bir tür doğaçlama özyaşamöyküsü ve geriye bakıldığından, paylaşılmış bir gerçekliğin tanıklığını yapıyorlar. Yapıtının tutarlılığı ve evrimi, kullandığı medyanın çeşitliliğinde de açıkça görülebiliyor ve bu çeşitlilik, birleştirici unsuru esasen biyografik olan karmaşık bir mozaik oluşturuyor. Yapıtlarıyla ilgili büyük retrospektifler Paris, Centre Pompidou'da, New York, Museum of Modern Art (MoMA) ve Lincoln Center'da, Londra, British Film Institute'ta gösterildi.

Pera Film in collaboration with the Institut français and the Consulate General of Israel present the program Homeland and Exile: Cinema of Amos Gitai. The program, which showcases seven films by Gitai, also presents the unique opportunity of a Masterclass with the famous director.

Born in 1950, and best known to the public for his film *Kippur*, shown at Cannes in 2000, the Israeli filmmaker Amos Gitai bases his work to a large extent on personal experience, including the Yom Kippur war and other historic events in Israel. Gitai began making short experimental works with a super-8mm camera while studying architecture. Gitai brought his camera along while serving as a soldier during the 1973 Yom Kippur War, and from his experiences filming on and off the battlefield arose a commitment to making films and videos about the deep complexities of contemporary Israel, anti-Semitism, and the fluid nature of borders. Early in his film career, Gitai made controversial documentaries for Israeli television, including 1980's *House*, about the politically driven changes a single residence in Jerusalem undergoes over the years, and 1982's *Field Diary*, about the Israeli occupation of the West Bank. Gitai has also expanded the frontiers of nonfiction filmmaking with a series of documentaries that are as mutable as the shifting realities the artist records.

Today, Gitai's art – not just his films – has attained a profound maturity as he continues to explore themes that have accompanied his rich career as a director in other disciplines such as photography. His images oscillate between personal and collective memory. Taken in the moment, and with all its emotions, they are like an improvised autobiography, becoming, with hindsight, testimony to a shared reality. The coherence and evolution of his work are now evident through the diversity of the media he uses, constituting a complex mosaic whose guiding thread is essentially biographical. Major retrospectives of his work have been shown at the Centre Pompidou in Paris, the Museum of Modern Art (MoMA) and Lincoln Center in New York and the British Film Institute in London.

30 KASIM NOVEMBER
16.00
Amos Gitai ile Söyleşi
Amos Gitai in Conversation

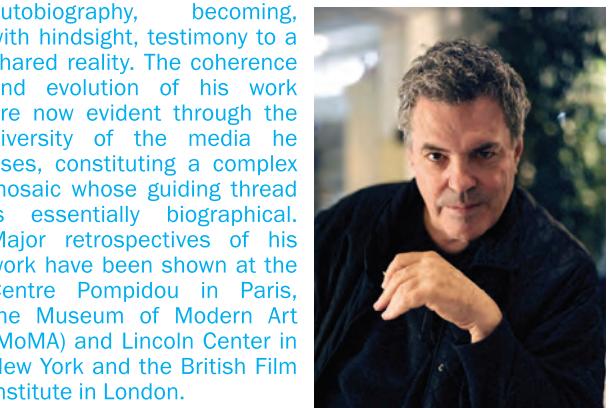
ALILA

Yönetmen Director Amos Gitai
Oyuncular Cast Yaël Abecassis,
Uri Klauzner, Hanna Laslo,
Ronit Elkabetz, Amos Lavié,
Lupo Berkowitch, Liron Levo
İsrail, Fransa İsrail, France
120', 2003, renkli color
İranice, İngilizce Türkçe alt yazılı
Hebrew, English with Turkish subtitles

İhtiyar Schwartz huzur dolu bir hayat sürdürmektedir; ona bakan Filipinli genç bir kadın olan Linda, yanında köpeği olmadan dışarı çıkmayan komşusu Aviram ve avlunun diğer tarafındaki İlân'la aşk yaşayan Mali vardır çevresinde. Ancak son zamanlarda her şey

cığırından çıkışmış gibidir. Binada her gün çıkışlıklar, bağırmalar yankılanmaktadır. Hezi, metresi Gabi'yle sevismek için gizlice bir daire kiraladı, Gabi'nin zevk cığıkları da bütün komşuları kapıya çıkarmaktadır; acaba sebeb bu mudur? Yoksa avluya izinsiz bir biçimde evlerine katan Mali'nin bile başı derptidesi: işi yürüten müteahhit, Çinli işçileriyle birlikte onun evinin önünde kamp kurmuştur. Üstelik adam, Mali'nin eski kocasıdır. Bunlar yetmezmiş gibi, ogları Eyal ordudan firar etmiştir... Tel Aviv'le Yafa arasındaki sınırda bulunan bir binada, günlük bir yaşam dökümü...

Up to now, old Schwartz led a peaceful existence, surrounded by Linda, a young Philippine woman who takes care of him, his neighbour Aviram

çığırından çıkışmış gibidir. Binada her gün çıkışlıklar, bağırmalar yankılanmaktadır. Hezi, metresi Gabi'yle sevismek için gizlice bir daire kiraladı, Gabi'nin zevk cığıkları da bütün komşuları kapıya çıkarmaktadır; acaba sebeb bu mudur? Yoksa avluya izinsiz bir biçimde evlerine katan Mali'nin bile başı derptidesi: işi yürüten müteahhit, Çinli işçileriyle birlikte onun evinin önünde kamp kurmuştur. Üstelik adam, Mali'nin eski kocasıdır. Bunlar yetmezmiş gibi, ogları Eyal ordudan firar etmiştir... Tel Aviv'le Yafa arasındaki sınırda bulunan bir binada, günlük bir yaşam dökümü...

who never goes out without his dog, and Mali, whose love affair with İlân, on the other side of the courtyard, did not bother him much. But lately everything seems out of order. Every day, the building echoes with screaming and yelling. Is it because of Hezi, who has secretly rented an apartment to make love with his mistress Gabi, whose shrieks of pleasure bring all the neighbours out? Or is it because of the new neighbours who extend their apartment, unauthorised, by drawing on the courtyard? Even Mali is in trouble: the building contractor in charge of the work camps in front of her home with his Chinese workmen. He happens to be her ex-husband. On top of everything, their son Eyal has deserted... A chronicle of everyday life in a building situated on the border between Tel Aviv and Jaffa...

Yönetmen Director Amos Gitai
Oyuncular Cast Liron Levo,
Tomer Russo, Uri Ran Klauzner,
Yoram Hattab, Guy Amir
İsrail, Fransa İsrail, France 120',
2000, renkli color
İranice Türkçe alt yazılı
Hebrew with Turkish subtitles

1973, Yom Kippur'da (Kefaret Günü), ülke sessizdir. Savaş patlak verdiğinde Weinraub ve arkadaşı Russo, Golan Tepeleri'ndeki birliklerine katılmak isterler. Her yerde kaos hüküm sürmektedir. Birliklerini bulamazlar; bunun üzerinde Hava Kuvvetleri'nin acil yardım birliğine katılmaya karar verirler. Birkaç gün sonra içinde bulundukları helikopter, Golan Tepeleri üzerinde bir füzeyle düşürülür. "Film boyunca izleyiciler şu absürd soruyu sorup durur; savaşta mıyız, yoksa savaş başka bir yerde, ekranın dışında mı oluyor, ya da kamera buraya gelmeden hemen önce mi olmuş? Asla kesin bir yanıt bulamıyoruz, sonra bu belirsizliğin aslında savaşla ilgili en derin hakikat olduğunu fark ediyoruz, sinema bunu neredeyse hiç göstermemiş; bu çarpıcılık ve yoğunluk nefesinizi kesiyor. (...) Kippur'da savaşın filmini çekmekten ilkesi basit ve net. Gerçek yer ve zamanları理解mek, (...) kameralı askerlerle birlikte yürüyen ek bir kişi haline getirmek, havalandanmadan önce helikoptere yetişmek için diğerlerinin arkasından koşmasını sağlamak. Izleyici, hem savaşın içinde, hem de grubun dışında, onlara

KIPPUR

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the viewer remains locked in this absurd question: are we in the war or is that happening somewhere else, off-screen, or was it happening just before the camera got there? We never know for certain and then we realise that this uncertainty is in fact the most profound truth of war, as cinema has hardly ever shown it, with a force and an intensity that takes your breath away. (...) The principle for filming warfare in Kippur is simple, limp. Favouring real time spaces, (...) making the camera an extra person walking with the soldiers, running behind the others to get on the helicopter before it takes off. The viewer is inside the war while remaining outside the group, accompanying them. Never does the film encourage in the viewer that fantasy of being one of them."

Charles Tesson, Cahiers du cinéma, n°549, September 2000

1973, the country is quiet, it is Yom Kippur. When the war breaks out, Weinraub and his friend Russo race out to the Golan Heights to join their unit. Chaos reigns everywhere. They cannot find their unit; so decide to join an Air Force emergency first-aid unit. A few days later, a missile shoots down their helicopter over the Golan Heights. "Throughout the film, the

YURTTAN HABERLER - EVDEN HABERLER News From Home - News From House

Yönetmen Director Amos Gitai
İsrail, Fransa, Belçika Israel, France,
Belgium 97'; 2005, renkli color
İbranice, İngilizce, Arapça, Fransızca
Türkçe altıyazıyla
Hebrew, English, Arabic, French with
Turkish subtitles

1948 savaşında Filistinli sahibi tarafından terk edilen; boş olduğu için İsrail hükümeti tarafından el konulan; 1956'da Yahudi göçmenlere kiralanan; 1980'de, üç katlı bir eve dönüştürmek için bir profesör tarafından satın alınan bir bina... Batı Kudüs'teki bu bina, 25 yıl önceki gibi bir mikrokozmos değildir artık. İçinde yaşayalar dağılmış, kendisi de yıkılmıştır, ama bu ortak alan, İsrail-Filistin meselesinin hem duygusal, hem de fiziksel anlamda tam merkezinde olmayı sürdürmektedir. Somut gerçekler, dağınık hikâye ve anılarla dönmüştür. Yeni bir kimlik, yeni bir diaspora ortaya çıkmıştır. Bu dökümanterde Amos Gitai, *House (Ev)* (1980) ve *A House in Jerusalem* (Kudüs'te Bir Ev) (1998) ile başlayan üclemeyi tamamıyor. Bir tür insan arkeolojisi yaratın Gitai, binada yaşayanlar arasında, geçmişle bugün arasında, İsraililerle Filistinliler arasındaki ilişkiye inceliyor. Her

biri kendi içinde hem bölgenin, hem de dünyanın kaderine dair bir işaretе dönüşüyor.

Abandoned by its Palestinian owner in the 1948 war; requisitioned by the Israeli government as vacant; rented to Jewish Algerian immigrants in 1956; purchased by a university professor who undertakes its transformation into a three-story house in 1980...This West Jerusalem building is no longer the microcosm it once was 25 years ago. Its inhabitants dispersed, this common space has disintegrated, but remains both an emotional and physical center at heart of the Israeli-Palestinian situation. Concrete reality has transformed into scattered stories and memories. A new identity, a new diaspora, has evolved. With this documentary, Amos Gitai completes the trilogy which began with 1980's *House* and continued in 1998's *A House in Jerusalem*. Creating a sort of human archeology, Gitai explores the relationships between the house's inhabitants, past and present, between Israelis and Palestinians. Each in his or her own way becomes a sign of the region's, the world's destiny.

ÇATIŞMA SONU DISENGAGEMENT

Yönetmen Director Amos Gitai
Oyuncular Cast Juliette Binoche,
Liron Levo, Jeanne Moreau, Barbara
Hendricks, Dana Ivgi, Hiam Abbass,
Tomer Russo, Israel Katorza,
Yussuf Abu Warda, Uri Klauzner
İsrail, Fransa, Almanya, İtalya Israel,
France, Germany, Italy
115'; 2007, renkli color
İbranice, İngilizce, Fransızca, Arapça
Türkçe altıyazıyla Hebrew, English,
French, Arabic with Turkish subtitles

Ana, babasının ölümü üzerine Fransa'ya gelen, yıllardır ayrı olduğu İsraili üvey erkek kardeşi Uli ile yeniden bir araya gelir. 20 yıl önce doğum sonrasında evlatlık verdiği kızının izini bulmak üzere İsrail'e dönmeye karar verir. Araba, tren ve vapurla sınırları aşan Ana ve Uli, Gazze'deki İsraili yerleşimcilerin 2005'te ordu zoruya bölgeden çıkarılmasının yarattığı duygusal ve fiziksel çalkantının ortasına düşer... Burada "çatışma sonu" (disengagement), İsrail hükümetinin Gazze'den çekilmeye politikalara ve İsrail vatandaşlarının bölgedeki tartışmalı alanlarda kurduğu yasası yerleşimlerin zorla yıkılmasına açıkça gönderme yapıyor. Ancak Amos Gitai'nın yaraticılığı, bu terime çok dahaince ve kişisel başka bir anlam yükliyor. Bu iki anlam düzeyi birbiriley konuşurken, Gitai de bütün sanatını konuşturuyor ve terimi hem duygusal, hem de entelektüel anlamda

BİR GÜN ANLAYACAKSIN ONE DAY YOU'LL UNDERSTAND

Yönetmen Director Amos Gitai
Oyuncular Cast Hippolyte Girardot,
Jeanne Moreau, Dominique Blanc,
Emmanuelle Devos
İsrail, Fransa, Almanya Israel, France,
Germany 88'; 2008, renkli color
Fransızca, Almanca Türkçe altıyazıyla
French, German with Turkish subtitles

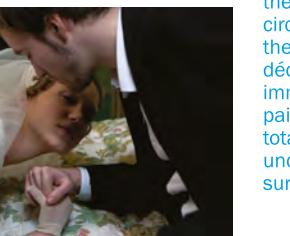
Günümüz Paris'i. Kurk yaşılarındaki Victor, Nazi işgali sırasında sürgüne gönderilen Fransız Yahudileri için yapılmış "Mur des Nems" anıtının önünde tek başına durmaktadır. Holokost kurbanlarının taşa oyulmuş isimlerine bakarak düşünelerde almıştır. Paris, 20 yıl önce. Rivka, İvriz zıvırı, güzel antikalarla ve bir sürü annesiyle dolu bir dairede yaşamaktadır. Yaşı kadın, oğlu için aksam yemeği hazırlamaktadır. "Lyon Kasabı" olarak bilinen, Gestapo şefi ve terör birligi lideri Klaus Barbie, 1983 yılında Bolivya'dan Fransa'ya iade edilmiş; şimdi hem Yahudilerin sürgünü hem de insanlığa karşı işlediği suçlar nedeniyle yargılanmaktadır. Mahkemenin açılış oturumu televizyonda yayınlanmaktadır. Rivka duygularını kontrol etmeye çalışsa da, hayatı kalmayı başarısız bir tanığın duruşmadaki sesini duyduğunda, duygularına engel olamaz. Bu sırada oğlu Victor da ofisinde, televizyonda duruşmanın başlamasını izlemektedir. Victor'un masasının üstü, mektuplar ve ailesiyle ilgili belgelerle kaplıdır; bütün masaya dağınık aile tarihini bir düzene sokmaya çalışır. Kendini düşüncelerine o kadar kaptırmıştır ki sekreterinin sorularını bile duymuyor gibidir. Rivka'yla akşam yemeğinde, ana-oğulun birbirlerine ne kadar yakın olduğu iyice anlaşılır. Yine de o gün ikisini de derinden etkilemiş haberlerden konuşmazlar. Victor ne zaman konuvi Barbie'nin duruşmasına getirecek olsa, Rivka bir mazeret bulup sofradan kalkar.

Roses à Crédit

Yönetmen Director Amos Gitai
Oyuncular Cast Léa Seydoux,
Grégoire Leprinse-Ringuet,
Pierre Arditi, Arielle Dombasle,
Catherine Jacob, Maud Wyler,
Florence Thomassin, Valeria Bruni
Tedeschi, André Wilms
Fransa France 113'; 2010, renkli color
Fransızca, Türkçe altıyazıyla
French with Turkish subtitles

Modern day Paris. Victor, a man of around forty years of age is standing alone in front of the "Mur des Noms", a memorial to the French Jews who were deported during the Nazi occupation. Deep in thought, he looks at the engraved names of the victims of the Holocaust. Paris, twenty years earlier. Rivka lives in an apartment full of rummage, beautiful antiques and plenty of memorabilia. The old lady is preparing the evening meal for her son. On television there is a programme covering the opening session of the trial against Klaus Barbie - the "butcher of Lyon", Gestapo chief and leader of a regiment of terror who, having been extradited from Bolivia to France in 1983, is now standing trial for the deportation of Jews as well as his crimes against humanity. Although Rivka tries to keep her feelings under control, no sooner does she hear the voice of one witness at the trial, a survivor, than she can no longer suppress her emotions. Meanwhile, her son Victor is in his office. He too is following the beginnings of the trial on television. Victor's desk is littered with letters and documents concerning his family; he is trying to order his family's history, now strewn all over the table. He is so lost in thought that he doesn't even acknowledge his secretary's questions. During the evening meal with Rivka it becomes clear just how close mother and son are. And yet, neither mentions the news of the day that has affected them both so deeply. Whenever Victor brings the conversation around to Barbie's trial, Rivka finds an excuse to get up from the table.

20 KASIM NOVEMBER - 1 ARALIK DECEMBER 2013

GÖSTERİM PROGRAMI SCREENING SCHEDULE

20 KASIM NOVEMBER
ÇARŞAMBA WEDNESDAY
19:00 Alila

21 KASIM NOVEMBER
PERŞEMBE THURSDAY
19:00 Yurttan Haberler -
Evdan Haberler
News From Home
- News From House

22 KASIM NOVEMBER
CUMA FRIDAY
19:00 Bir Gün Anlayacaksın
One Day You'll
Understand

23 KASIM NOVEMBER
CUMARTESİ SATURDAY
14:00 Roses à Crédit
16:00 Bir Gün Anlayacaksın
One Day You'll
Understand
18:00 Esther

27 KASIM NOVEMBER
ÇARŞAMBA WEDNESDAY
19:00 Alila

İndirimli Müze giriş biletyle (5 TL) bir seans izlenebilir.
Admission with reduced museum tickets (5 TL).

Pera Müzesi Dostları, Pera Film programlarına ücretsiz katılıyor!
Screenings are free of admissions for Friends of Pera Museum!

INSTITUT
FRANÇAIS
TURQUIE

Consulate General of Israel Istanbul

SUNA VE İNAN
KIRAÇ VAKFI

Beyazperde
İşbirliğiyle / in collaboration with